

Αναγνωρίζοντας τον Σωτήρα Recognizing the Savior

The Christian Science Journal, December 2009

Nathan Talbot

Καθώς τα Χριστούγεννα πλησιάζουν, εκατομμύρια άνθρωποι θα προσπαθήσουν ειλικρινά να εστιάσουν στον σωτήρα Χριστό. Κάποιοι θα φτιάξουν φάντες. Άλλοι θα ανταλλάξουν δώρα, θα παρακολουθήσουν την λειτουργία, θα προσπαθήσουν περισσότερο να ακολουθήσουν το παράδειγμα του Ιησού, ή απλώς, θα προσευχηθούν. Πόσοι, όμως, πράγματι θα αναγνωρίσουν τον Σωτήρα; Η ερώτηση είναι σημαντική διότι, συχνότατα, οι άνθρωποι προσπάθησαν να καταλάβουν την σωτήρια αλήθεια του Θεού και απέτυχαν. Γιατί. Εν μέρει τουλάχιστον, διότι οι δυνάμεις του υλισμού έκρυσαν μία ξεκάθαρη και μόνιμη αποψη της αλήθειας.

Ο Μωυσής συνέλαβε φευγαλέα την θεία παρουσία, όμως οι προσπάθειές του να πείσει τον λαό για την σωτήρια πραγματικότητα του Θεού, κατ επανάληψη απέτυχαν. Όταν, για παράδειγμα, προσπάθησε να τους βοηθήσει να δουν την σωτήρια επιρροή, που διατρέχει τις Δέκα Εντολές, εκείνοι πρόσεχαν τι; Ένα χρυσό μοσχάρι.

Η είσοδος και η έξοδος του Ιησού Χριστού από την ανθρώπινη εμπειρία υπήρξε τόσο δραματική, ώστε ήταν αδύνατον οι άνθρωποι να μην προσέξουν τον Σωτήρα. Δηλαδή, εμείς που είμαστε Χριστιανοί, νομίζουμε ότι ήταν δύσκολο να μην το προσέξουν. Όμως, μερικοί ιστορικοί των πρώτων χριστιανικών χρόνων δεν έχουν αφιερώσει ούτε υποσημείωση στον Ιησού. Επρόκειτο για έναν λίγο γνωστό κήρυκα, που εξαγρίωσε τις αρχές, σταυρώθηκε και άφησε πίσω του φήμες για ανάστασή του. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχασαν τον Σωτήρα. Και κατά την διάρκεια αυτών των πρώτων χριστιανικών αιώνων, πολλοί που απέκτησαν κάποια ιδέα για τον Σωτήρα, με τον καιρό την ξέχασαν. Το τελετουργικό και οι εκδηλώσεις υπερίσχυαν και η λατρεία της προσωπικότητας του Ιησού υπερίσχυσε της απόδειξης του σώζοντος Χριστού. Όμως αυτό το θόλωμα του υλισμού δεν πέτυχε εκατό τοις εκατό. Ο Παράκλητος ήδη ερχόταν.

Με την δεύτερη έλευση του Χριστού, που βρίσκεται στην ανακάλυψη και απόδειξη της Χριστιανικής Επιστήμης, οι περισσότεροι άνθρωποι εξακολουθούν ακόμη να μην αναγνωρίζουν τον σώζοντα Χριστό. Όμως, μερικοί τον αναγνωρίζουν. Και πρέπει να εργάζονται σκληρά για να διατηρούν αυτήν τους την κατανόηση. Επίσης σημαντικό είναι να βοηθούμε τους άλλους να αναγνωρίσουν αυτό, που βρίσκεται μπροστά στα μάτια τους. Τα Χριστούγεννα είναι ιδιαίτερος πρόσφορα για να εκτιμήσουμε ένα ξύπνημα. Μας προσφέρουν την ευκαιρία να εντρυφήσουμε στην παρουσία και σημασία του απρόσωπου και αιώνιου Χριστού.

Μερικοί Χριστιανοί καταδικάζουν την έμφαση, που τίθεται στο Χριστουγεννιάτικο δένδρο και στον Άγιο Βασίλη, ή γενικά στον υλισμό, κατά την διάρκεια των Χριστουγέννων. Και, μετά, έρχονται τα παράπονα. Όπως είπε κάποιος καθώς συνωστίζονταν με τους υπόλοιπους

Για άλλες μεταφράσεις στα Ελληνικά, μπορείτε να συνδεθείτε με την ηλεκτρ/διεύθ. <http://www.cskirikas.com>

© 2011 The Christian Science Publishing Society (CSPS)
Έως και 100 εκτυπωμένα αντίγραφα αυτού του άρθρου μπορεί να αναπαράχθούν και να διανεμηθούν, σε μη κερδοφόρο βάση, αλλά απλά για την κάλυψη κόστους παραγωγής. Αυτό το άρθρο δεν μπορεί να σταλεί με ηλεκτρονικό μήνυμα ή να καταχωρηθεί σε άλλες ιστοσελίδες. Αντ' αυτού, μπορείτε να κατεβάσετε αυτό το άρθρο, όταν συνδεθείτε μέσω διαδικτύου με την ιστοσελίδα του Εκδοτικού Οίκου της Χριστιανικής Επιστήμης. Για να σας δοθεί η άδεια να δημοσιευθεί αυτό το άρθρο σε άλλη έκδοση, μπορείτε να έλθετε σ' επαφή μαζί μας στην ηλεκτρονική διεύθυνση (e-mail) copyright@csp.com, αναφέροντας ως θέμα, "Copyright Request", στην αγγλική γλώσσα.

αγοραστές « Γιατί τα Χριστούγεννα έρχονται πάντα, όταν τα καταστήματα είναι τόσο γεμάτα!»

Βεβαίως, πρέπει να διακρίνουμε οτιδήποτε απομακρύνει την σκέψη από την πνευματικότητα. Αν και η κοινωνία όντως χρειάζεται να ξυπνήσει από τις έλξεις προς χρυσά μοσχάρια και προς την σωματικότητα, ίσως υπάρχει μία ακόμη πιο επιθετική παραπλάνηση, που μας κάνει να αποτυγχάνουμε να αναγνωρίσουμε τον Σωτήρα. Μπορεί να περιγραφεί απλά σαν ένας πολιτισμός φαρμάκων. Ένας περίγυρος που αποκοιμίζει την σκέψη και περιορίζει την ικανότητά της να δεχθεί τον Χριστό. Μερικοί υποθέτουν ότι φάρμακα απαλλάσσουν από την πλήξη και την στενοχώρια. Άλλοι είναι βέβαιοι ότι τα ναρκωτικά φάρμακα θα σώσουν από την ασθένεια και τα βάσανα.

Το να μην παίρνουμε φάρμακα δεν σημαίνει ότι είμαστε απαλλαγμένοι από την επιθετική επιρροή ενός ναρκωμένου περιβάλλοντος. Να, ένα μικρό τεστ. Ο σώζων Χριστός εγκαθιδρύει την παρουσία της ειρήνης. Κάποια διαμάχη στην ζωή σας; Ο σώζων Χριστός ενσταλάζει χαρά. Σας σκιάζει κάποια θλίψη; Ο σώζων Χριστός θεραπεύει κάθε δυσαρμονία. Κάποια ασθένεια που επιμένει; Σπάνια μια μορφή υλισμού έχει υπάρξει τόσο σφριγηλή και επίμονη στο να υπόσχεται: «Μπορώ να σας βοηθήσω». «Μπορώ να σας ανακουφίσω». «Μπορώ να σας σώσω».

Ο σώζων Χριστός είναι παρών. Ενώ τα φάρμακα δεν είναι η σωτηρία της κοινωνίας. Αυτός ο υλισμός μπορεί να προσπαθήσει να σκιάσει τον Σωτήρα και να εκτροχιάσει ή να διαστρέψει το πραγματικό πνεύμα των Χριστουγέννων. Όμως το φως, τελικά, θα διαπεράσει αυτήν την ομιχλώδη σκέψη, που δυσκολεύει την αναγνώριση του Σωτήρα. Ο Μωυσής σίγουρα προσευχήθηκε ώστε οι άνθρωποι να δουν πέρα από το χρυσό μοσχάρι. Ο Ιησούς Χριστός σίγουρα προσευχήθηκε ώστε οι άνθρωποι να δουν πέρα από την προσωπικότητά του. «Δεν μπορώ από μόνος μου να κάνω τίποτα» (Ιωαν.5: 30) επέμενε. Η ανακαλύπτρια της Χριστιανικής Επιστήμης, Mary Baker Eddy, προσευχόταν ώστε η κοινωνία να δει πέραν του υλισμού, συμπεριλαμβανομένης της βεβαιότητας ότι τα φάρμακα μπορούν να την σώσουν. Και επέμενε: Το πραγματικό πνεύμα των Χριστουγέννων ανυψώνει την ιατρική ώστε να φτάσει τον Νου....(*The First Church of Christ, Scientist, and Miscellany*, σελ.260)

Σήμερα, μπορούμε να προσευχόμαστε ώστε ο υλισμός να μην σκιάζει την ικανότητα των ανθρώπων να αναγνωρίζουν τον αληθινό Σωτήρα, τον θεράποντα Χριστό, την θεία Επιστήμη. Αυτό είναι το πολύτιμο δώρο, που αξίζει στον καθένα.